

DUJE JURIĆ

HEJ, HAJ KUPLERAJ

Galerija AŽ, 2.2. - 12. 2. 2007.

Izložbom *Hej haj, kupleraj* Duje Jurić - najveći naš posvećenik geometrijske apstrakcije - po prvi puta u galerijskom prostoru izlazi iz svojih konstruktivističkih gabarita. Tri su segmenta izložbe: prvi su dva plitka reljefa od marcipana - s motivima seksualnog orgijanja preuzetim sa zidova indijskih hramova, koji se danas slobodno kupuju u talijanskim slastičarnicama - postavljena lijevo i desno od naziva izložbe ispisana na glavnom galerijskom zidu. Drugi element su printovi grafički ujednačenih, stereotipiziranih (glavni im je konstitutivni element obnažena, redovito mlada devojka u seksi pozici), desetljećima nemijenjanih reklama (kao da ih cijelo vrijeme izrađuje jedan te isti dizajner!) s ponudama za pružanje seksualnih usluga preuzetih iz njemačkoga tiska. Oglasi su drastično uvećani i kaširani na platna malih dimenzija, a kako bi dao potreban dignitet formatu, Jurić ih - onako sićušne - postavlja na velike kvadrate obojene u boje koje su sinonimi za "najstariji zanat na svijetu", a koje, navodno, od pamtivijeka pobuđuju senzualnost, libido i erotsku maštu. Treći element su primjeri sustava razmjene SMS poruka - "seksi haiku" - izuzetno rašireni među vlasnicima mobitela, ispisani u katalogu.

Mada se Jurić odriče svake dramatizacije, sva tri segmenta izložbe - pojedinačno i još više u sinergiji - izdašna su za interpretaciju u najširem i najambivalentnijem sociološkom i alegorijskom spektru. Najvećma govore o vječitoj i snažnoj ljudskoj seksualnoj frustraciji, a s njom u svezi i o konzumerizmu, kao glavnom obilježju naše civilizacije, licemjerju, trivijalizaciji, instrumentalizaciji i komercijalizaciji seksualnosti (infiltrirala se, eto, i u hranu), eksploataciji erotskih simbola...

Artefakti preuzeti iz razvijenijih sredina, sa stoljetnom državotvornom i građanskom tradicijom - Njemačke i Italije - očituju trenutnu inferiornost hrvatske države, u čijem ponašanju vezanom za eksploataciju seksa Jurić zajedljivo podcrtava

proturječe i groteskno zatvaranje očiju pred stvarnosti. U Hrvatskoj prostitucija ne samo da postoji, nego je i u zatrašujućoj ekspanziji, ali se ne legalizira kroz instituciju javne kuće, iako je po zaradi koja se tu "vrti" prostitucija vrlo profitabilna djelatnost. Stoga se dio zarade ne slijeva u državnu blagajnu, nego - zbog licemjerja sredine, koje prostituciju odbija primiti u svoj vrjednosni sustav - potpuno, neokontrolirano i neoporezovano odlazi u privatne džepove.

To neprijeporno očituje legalizirana nazočnost oglasa za pružanje seksualnih usluga u oglasnicima hrvatskoga tiska, po svemu - čak i po grafičkom oblikovanju - identičnih onima iz zapadnog tiska. Zbog rečena licemjerja, konzervativnosti, lažnog puritanstva, sporosti u tranzicijskom hodu, ali i zbog drugih primjera vlastite civilne neartikuliranosti, poput činjenice da se u nas još uvijek ne zna treba li nam seksualni odgoj u školama, a nekmoli kakav bi taj odgoj trebao biti - dio naziva izložbe, izvučen iz lokalnog slenga - *kupleraj* - osim "najstarijem zanatu na svijetu", može se pripodobiti i hrvatskoj državi (dakako, i po mnogo čemu drugome, važnijem od problema na koji upućuje izložba).

Sami po sebi, ti oglasi prizivaju i druge konotacije - *trafficking*, "bijelo roblje", seksualno zlostavljanje žena i djece, pedofiliju, pornografiju, eksploataciju siromašnih...

Primjeri "seksi haikua" što ih je Jurić zabilježio, međutim, još više govore o nama, nadasve dokumentiraju prostaštvo i priprostost našeg čovjeka, stereotipnost, neinventivnost, repetitivnost "pjesničkog" repertoara i "poetskog" oruđa kroz stoljeća, pa i izražavanje još uvijek u epskim, deseteračkim, kačićmiošičkim klišeima...

Primjeri "seksi haikua" projekcije su ambivalentnih požuda, ispunjenja želja, a očituju i pošiljateljevu ljubavničku nerealiziranost, pritajene fantazije i potisnute želje za ostvarivanjem vlastitih seksualnih predilekcija, vlastite duboko zatamljene homoseksualnosti, strah od drugoga, kult spolovila golemih dimenzija, ali i pritajenu bojazan od gubitka libida, strah da će dimenzije njegove "aparature" biti prepoznate kao skromne, strah od kastracije...

Ivica Župan

"Ako su ti vruća muda, sjeti se da oko tebe sida vrluda."

"Tvom se kari glava diže, kad mu pica priže bliže."

"Ako ti kara iz čistog mira izleti iz šlica, pomoći mu može samo dobra pica."

"Tebi se kao takva sviđa pica bilo kakva, kada ti se stvrdne ud, ti bi na blud, ako ti se malom vrat ukoči, bilo gdje na brzinu ga umoči."

"Mala moja da mi vidiš doku, tri bi dana ležala u šoku."

"Moraš ga gurnuti duboko, da bi vidio picino oko."

"Tvoj bi tupko po njoj lupko."

"Ako ti se kara ne diže, pridi pici bliže, ako i to ne pomaže, dvije tri pilule viagre će karu da podmaže."

"Puc, kur, dor, smrk, jeb, fuk, druk, trc, prec."

"Tvoj bi pišo po njoj sišo."

"Ako imaš tvrdi panj, sve pice skaču na nj."

"Ako ti kara dobro stoji, nijedna pica te se ne boji."

"Kad pokažeš svoj zvrk, da li pice za tobom krenu u trk?"

"Sori, nisam znao da tvoja sprava zorom do deset sati spava. Možda je tvoj stroj noćas oblivao topli znoj."

"Tvoja bi cijev na njoj iskalila gnjev."

"Tvoje bi svrdlo u njoj stvrdlo."

"Tvoja bi surla u njoj da urla. "

"Tvoj bi kar po njoj radio dar mar."